

Målnummer: M3865-05 **Avdelning:** 13

Avgörandedatum: 2006-01-11

Rubrik: Miljösanktionsavgift-----En ägare av en hyresfastighet hade ålagts en miljösanktionsavgift sedan det vid flera tillfällen förekommit eldning av avfall i hyreshusets värmepanna. Det som lades fastighetsägaren till last var att en anläggning för förbränning av avfall tagits i drift utan anmälan. Miljööverdomstolen (MÖD) fann att det inte var fråga om en sådan anläggning utan i stället fråga om en oljeeldad panna för uppvärmning av ett flerbostadshus. Det som föranlett miljönämndens ingripande var att det vid flera tillfällen hade förekommit eldning i pannan med byggavfall och möbler. Enbart detta förhållande innebar enligt domstolens mening inte att pannan kunde betecknas som en anläggning för förbränning av avfall. MÖD undanröjde miljösanktionsavgiften.

Lagrum:

- 30 kap. 1 § och 2 § miljöbalken (1998:808)
- 1 § förordningen (1998:950) om miljösanktionsavgifter
- Punkt 1.1 i bilagan till förordningen (1998:950) om miljösanktionsavgifter
- 21 § 1 förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
- 14 § första stycket förordningen (2001:512) om deponering av avfall
- 3 § förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning

Rättsfall:

REFERAT

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, miljödomstolen, dom den 21 april 2005 i mål nr M 677-05, se bilaga A

KLAGANDE

IC

Ombud: Advokaten SE

MOTPART

Miljönämnden i Hässleholms kommun

281 80 Hässleholm

SAKEN

Miljösanktionsavgift

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av miljödomstolens dom undanröjer Miljööverdomstolen det av Miljönämnden i Hässleholms kommun den 14 december 2004, § 231, meddelade beslutet att påföra IC miljösanktionsavgift.

YRKANDEN I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

IC har yrkat att miljönämndens beslut om miljöstraffavgift skall upphävas.

Miljönämnden har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

IC har utöver vad som anförts i miljödomstolen tillagt i huvudsak följande. Han har blivit utsatt för en handling på fastigheten som han inte haft möjlighet att påverka. Så snart han fick kännedom om situationen vidtog han åtgärder så att den inte skulle upprepas. Det är uppenbart oskäligt att han skall tvingas betala miljöstraffavgift, även om det skulle föreligga lagliga förutsättningar.

Miljönämnden har anført i huvudsak följande. IC har påförts miljöstraffavgift eftersom en enligt miljöbalken anmälningspliktig förbränning av avfall ägt rum på hans fastighet vid flera tillfällen under september och oktober år 2004.

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Enligt 30 kap. 1 § miljöbalken skall miljöstraffavgift betalas av en näringsidkare som vid bedrivandet av näringsverksamhet bland annat påbörjar en verksamhet som är anmälningspliktig enligt miljöbalken eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av balken utan att anmälan har gjorts. Skyldigheten att betala miljöstraffavgift gäller enbart för överträdelser för vilka regeringen har föreskrivit om avgift enligt 30 kap. 2 § miljöbalken.

Av 1 § förordningen (1998:950) om miljöstraffavgifter och punkten 1.1 i bilagan till denna förordning - som hänvisar till 21 § 1 förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd - framgår att en miljöstraffavgift om 25 000 kr skall betalas av näringsidkare som innan anmälan gjorts driver miljöfarlig verksamhet som i bilagan till förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd har beteckningen C. Den anmälningsplikt som enligt miljönämnden har åsidosatts gäller anläggning för förbränning eller annan sådan behandling av avfall som avses i 14 § första stycket förordningen (2001:512) om deponering av avfall, om den tillförda mängden avfall är högst 50 ton per år (SNI-kod 90.004-3).

Enligt 3 § förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning definieras en avfallsförbränningsanläggning som en stationär eller mobil anläggning avsedd för avfallsförbränning med eller utan återvinning av alstrad energi. I målet är det inte fråga om en sådan anläggning utan i stället fråga om en oljeeldad panna för uppvärmning av ett flerbostadshus. Det som har föranlett miljönämndens ingripande är att det vid flera tillfällen har förekommit eldning i pannan med byggavfall och möbler. Enbart detta förhållande innebär enligt Miljööverdomstolens mening inte att pannan kan betecknas som en anläggning för förbränning av avfall.

Den avfallseldning som har förekommit omfattas således inte av de bestämmelser som miljönämnden har åberopat. Det saknas därför grund för att ta ut någon miljöstraffavgift av IC. Beslutet skall undanröjas.

Domen får enligt 23 kap. 8 § miljöbalken inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Per-Anders Broqvist och Rose Thorsén, miljörådet Rolf Svedberg samt hovrättsrådet Lars Dirke, referent. Enhälligt.

BILAGA A

VÄXJÖ TINGSRÄTT, MILJÖDOMSTOLEN, DOM

KLAGANDE

IC

Ombud: Advokaten SE

MOTPART

Miljönämnden i Hässleholms kommun, Stadshuset, 281 80 Hässleholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Beslut av Miljönämnden i Hässleholms kommun den 14 december 2004, § 231;
se bilaga 1

SAKEN

Miljösanktionsavgift

DOMSLUT

Miljödomstolen avslår överklagandet.

YRKANDEN

IC har överklagat Miljönämndens beslut och yrkat att Miljödomstolen med ändring av beslutet befriar honom från att utge den beslutade miljösanktionsavgiften.

C har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande.

C förvärvade aktuell fastighet i juni/juli 2004. På fastigheten finns ett flerfamiljshus om cirka 12 lägenheter. Byggnaden är i stort behov av renovering, vilket arbete påbörjades efter förvärvet och fortgår än idag. Av fastighetens lägenheter var 4 uthyrda vid förvärvstillfället. Dessa hyresgäster finns kvar idag, och inga nya har tillkommit. Lägenheterna värms upp genom en oljeeldad panna. C har sedan han förvärvade fastigheten fyllt på olja vid fyra tillfällen. Pannan finns i ett låste utrymme i byggnaden. C bor själv i Halmstad, eller cirka 10 mil från aktuell fastighet. C har aldrig beviljat någon av hyresgästerna att ta befattning med aktuell panna, än mindre lämnat tillåtelse får någon att elda sopor eller något annat brännbart. C ifrågasätter inte uppgifterna om att det har förekommit eldning av sopor, möbler eller annat. Emellertid hävdar han med bestämdhet att detta har skett utan hans vetskap. När han erfor att så hade skett, har han vidtagit en rad åtgärder. Dörren till pannrummet hade brutits upp av någon. Denna dörr och des lås har han lagat och bytt ut. Vidare har han och kommer att informera hyresgästerna liksom de arbetare som arbetar på fastigheten att de inte får elda något i pannan. C har haft svårt att etablera kontakt med hyresgästerna. När han försökt detta har han påträffat dem berusade och aggressiva. När han senast, i januari 2005, besökte fastigheten, slutade detta med att han blev knivhotad och misshandlad. Polisen kom till platsen liksom ambulans. Händelsen är polisanmäld. C kommer vidare att via kronofogdemyndigheten ansöka om handräckning/vräkning av hyresgästerna, som inte erlägger avtalad hyra.

C menar att han gjort vad han kunnat för att de regler som finns för att värna om miljön har iakttagits. Den eller de som eldat felaktigt i husets panna, har sannolikt även begått brott enligt brottsbalken. C hade inte anledning att anta att någon person skulle förfara på det sätt som skett. Han har nu vidtagit de åtgärder som kan anses rimliga för att förhindra ett upprepande. Under alla förhållanden skall någon miljösanktionsavgift inte tas ut då det måste anses som uppenbart oskäligt mot bakgrund av det anförda.

DOMSKÄL

Lagliga förutsättningar har förelegat för nämnden att besluta om miljöstraffavgift. C är i egenskap av fastighetsägare och verksamhetsutövare i nu aktuellt avseende ansvarig för den eldningsverksamhet som har förekommit på fastigheten. Med hänsyn härtill samt till att den beslutade miljöstraffavgiften inte kan anses uppenbart oskälig skall hans överklagande lämnas utan bifall.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2.

Överklagande senast den 12 maj 2005

På miljödomstolens vägnar

Jonny Boo Roger Ödmark

I avgörandet har deltagit rådmannen Jonny Boo och miljørådet Roger Ödmark.

Sökord: Miljöfarlig verksamhet; Anmälningsplikt; Avfallseldning

Litteratur:
